

Primàries per canviar-ho tot

written by Carles Suárez i Graells | 2 de febrer de 2019

Quan Jordi Graupera va presentar el projecte de Primàries el Març del 2018, vaig pensar que no era bona idea. D'una banda, creia que sols perseguia l'objectiu de la dreta barcelonina de foragitar l'alcaldeessa Colau. I, de l'altra, no creia que les municipals fossin l'escenari més òptim per provar un projecte real de Primàries amb garanties d'èxit.

Però, el més important per a mi era que l'independentisme no es focalitzés en les municipals que es trobaven a més d'un any vista, sinó que concentrés els seus esforços en complir amb el mandat democràtic del primer d'octubre i revalidat el 21 de desembre.

La prioritat en aquell moment era evitar el retorn a l'autonomisme, evitar caure en el marc mental del "govern efectiu", no votar cap altre candidat a la presidència de la Generalitat que no fos Carles Puigdemont. I, si calgués, repetir les eleccions tants cops com fes falta, acompanyat d'una mobilització permanent amb impacte sobre l'economia fins a provocar una intervenció exterior que forqués Espanya a acceptar una solució democràtica.

Però ni el president legítim va tornar, ni Junts per Catalunya va deixar de presentar altres candidats (quatre en total), ni ERC estava disposada a saltar-se la legalitat espanyola, i, fins i tot la CUP, quan ho tenia tot de cara per abanderar la unilateralitat i aprofitar el retorn a l'autonomisme dels altres partits, va preferir invertir un govern autonòmic en lloc de repetir eleccions.

Les cessions institucionals des de llavors són incomptables. Fins a arribar on estem avui: desorientació absoluta i descoordinació total, vaja, quasi total. En alguns punts sí que hi ha coordinació entre els partits: renunciar a publicar

al DOGC la proclamació del 27 d'octubre; renunciar a aprovar decrets per desplegar la Llei de Transitorietat; renunciar, en fi, al mandat del primer d'octubre. No existeix. No vam votar. No vam guanyar. No podem fer efectiva la República.

Primer es va renunciar a proclamar la independència 48 hores després del vot, com legislava la Llei del Referèndum. Després es va acceptar anar a les eleccions il·legals del 21D. Després es va preferir acatar Llerena a repetir les eleccions. I, per últim, s'accepta com a natural el retorn a l'autonomisme perquè no existeix el mandat del primer d'octubre.

Algú es pensa que els partits responsables d'aquests retrocessos seran els mateixos partits que ens portaran a la independència? És humà repetir errors, però és bastant estúpid repetir-ne tants.

La història recent evidencia que amb l'actual composició política no hi ha cap escenari que ens porti a la independència en la vida real, en la generació actual. Reclamar unitat i fulls de ruta a l'actual estructura de partits són crits al vent.

La prioritat és doncs transformar la realitat política i evitar que l'independentisme quedi segrestat durant dècades a les lògiques de la vella política i la partitocràcia.

Les Primàries no són per catapultar les aspiracions personals de ningú, sinó per transformar la realitat política d'aquest país. Quin millor vehicle polític existeix que combini l'apoderament popular i la regeneració amb la inequívoca i insubornable defensa del mandat del primer d'octubre i la unilateralitat?

Per això les Primàries no s'han de limitar a les eleccions municipals –independentment dels resultats–, sinó que s'han de consolidar com a subjecte polític, antagonista de la vella política i oposat a l'autonomisme. I competir també en les eleccions europees, canviant el relat que s'ofereix al món: no

hem d'anar a fer pena, hem d'anar a revalidar el mandat per ser un estat independent. No hem de buscar simpaties, hem de buscar reconeixements.

I sobretot, les Primàries s'han d'estructurar nacionalment i sortir a guanyar les pròximes eleccions autonòmiques un cop els partits processites les convoquin quan no quedin més recursos emocionals per seguir enganyant a la gent mentre esmicolen el mandat del primer d'octubre i del 21 de desembre.

Les Primàries han de servir també per canviar el parasitari *sottogoverno* i càrrecs de confiança autonòmics, que va preferir col·laborar amb el 155 que resistir-lo. Mai més s'ha d'intentar fer la independència amb personal que no s'ho creu.

Les Primàries també eliminen el cercle viciós entre partits, govern i subvencions a mitjans processites que, a través d'articulistes i tertulians amigables, defensen cada dia els contradictoris retrocessos dels partits. La por a perdre aquests privilegis explica les difamacions i la censura mediàtica a les Primàries i, alhora, les fa més necessàries que mai per eliminar tals xarxes clientelars.

Les Primàries no només trenquen les cadenes entre l'independentisme i la partitocràcia. També eliminen les gàbies materials que la partitocràcia té amb el sector privat conservador i que van fer impossible la independència el 2017.

Hi ha qui diu que la derrota d'octubre no va ser una qüestió de valentia ni de lideratge. Tenen raó, va més enllà, la derrota d'octubre és deguda a les condicions subjectives de l'independentisme.

Totes les excuses i explicacions de la derrota d'octubre es redueixen a què el lideratge institucional no va voler assumir els costos de la independència que l'autoritària Espanya imposa. I no són pocs, és evident, però, alhora, Espanya els ha imposat en cada procés de secessió que ha tingut els darrers segles, així que tampoc no són una sorpresa.

La no assumptió dels costos de la independència recau, en gran part, en els vincles materials entre el lideratge polític i l'establishment econòmic de Catalunya. Per això Mas-Colell fou el primer a dir el mateix primer d'octubre que no existia mandat i que calia anar a eleccions. I el primer a dir que calia un govern "efectiu" a Catalunya. Per això tots els Consellers d'Economia de la Generalitat de les darreres dècades (de CiU, PSC o ERC) han legislat sota les instruccions dels Oliu i els Fainé.

És per això que el Consell Assessor de la Transició Nacional, encarregat del Llibre Blanc sobre la independència sols dedicava mitja pàgina de divuit informes a analitzar com aconseguir la independència dins un escenari d'hostilitat amb l'Estat espanyol, quan qualsevol historiador sabia que era l'escenari més possible. Com per exemple l'historiador Oriol Junqueras, que digué a La Faràndula de Sabadell el 2010 que "Espanya mai acceptarà la independència de forma voluntària. La independència no serà regalada. La independència es proclama i es defensa".

El sector privat pot ser independentista en el sentit que pot preferir, en una conjuntura de crisi i austeritat, un estat propi que permeti reduir impostos i inverteixi en infraestructures que augmentin la rendibilitat, com el port o l'aeroport de Barcelona. Però no són independentistes, en el sentit que genuïnament volen la independència, doncs (excepte algunes excepcions) no volen assumir els costos de la independència.

I Espanya, conscient d'aquesta contradicció del sobiranisme català, ho té fàcil per guanyar: mantenir alts els costos de la independència, per tal que el sector privat (i els partits polítics que hi deuen els deutes, i els polítics que hi deuen els càrrecs) no assumeixin els costos.

Per això les Primàries també són imprescindibles, per trencar les cadenes del sobiranisme institucional amb el sector privat

conservador, que són les autèntiques cadenes que impedeixen al poble català assumir els costos necessaris per aconseguir la independència.

No és una qüestió de temps, ni de desgast gradual, sinó de forçar Espanya a posar una solució democràtica que, com deia Junqueras, mai acceptarà de forma voluntària. Només la intervenció exterior pot obligar Espanya a acceptar una solució democràtica. I, com deia Junqueras, només la paralització econòmica pot provocar una intervenció exterior.

Les Primàries són el millor instrument per tal que tot allò que sembla evident a l'oposició, no deixi de ser-ho un cop en el govern. Les Primàries són el millor vehicle per alinear el lideratge institucional amb l'estratègia necessària. Per assumir els costos d'aconseguir la independència. Costi el que costi. Per canviar-ho tot.